

ENNEN PENNUN TULOJA

Ennen pennun tuloa on hyvä miettiä asioita ja toimintatapoja valmiiksi sekä keskustella asiat läpi koko perheen kesken. Yhteisesti on hyvä etukäteen sopia, mitkä asiat halutaan olevan koiralta kiellettyjä ja mitkä sallittuja; nämä täytyy muistaa heti pennun kanssa toteuttaa. Koiran kanssa on tärkeää olla ns. mustavalkoinen, harmaat sävyt hämmentää koiraa eli kaikkien perheenjäsenten tulee muistaa sovitut asiat ja ne tulee aina myös olla niin. Esim. jos koira ei saa olla sängyssä, niin silloin sitä ei sinne päästetä; koskaan eikä kukaan.

Pennun tuloon on kodissa hyvä valmistautua;

- huolehdi, ettei sähköjohtoja ole purukorkeudella
- nosta huonekasvit riittävän ylös, jottei pentu pääse niitä syömään/kaivelemaan/tiputtelemaan
- kengät on hyvä aluksi nostaa kaappiin, sulkea eteisen oven taakse tai nostaa kaappihyllyyn; pennuilla on taipumusta järsiä kenkiä
- huolehdi että aluksi purukorkeudella on vain asioita, joita saa ja on turvallista pureskella
- matot voi olla hyvä aluksi ottaa pois lattioilta
- mikäli halutaan, että kodissa on tiloja mihin koira ei saisi mennä, on ne hyvä aluksi rajata aidalla/portilla
- roskakorit on hyvä olla ylhäällä/kaapissa oven takana (esim. paperiroskakorit)
- mieti valmiiksi missä koiralla on "oma paikka" ja järjestele se valmiiksi

Pentupaketissa on kaikki tarpeellinen alkuun pennun kanssa, joten tarvikearsenaalia ei tarvitse/kannata heti alkuun hankkia. Parempi tutustella pennun kanssa ensin ja sitten miettiä mitä muuta voisi tarvita ja toki kun kasvaa pentuvarusteista ulos, niin silloin on tarpeen hankkia esim. uusi kaulapanta/valjaat/talustushihna. Valjaat voivat olla turvallisempi valinta kasvuikään.

Pentupaketissa on seuraavat tarvikkeet;

- tuttua kuivamuonaa
- panta ja hihna
- lelu
- makuualusta (fleecepeite tai karvamatto, tutulla hajulla varustettuna, voi asettaa oman pedin päälle nukkumapaikan merkiksi)
- pienet kynsisakset (pääsee alkuun, isompana tarvitsee isommat kynsisakset)
- pehmeä harja
- kakkapusseja
- makupaloja

PENNUN TULO UUTEEN KOTIIN

Kun pentu tulee uuteen kotiin, se joutuu kokemaan paljon uutta. Matka, uudet ihmiset, mahdolliset muut koirat, uudet hajut, äänet, näkövaikutelmat, kaikki ne ovat koettelemuksia pienelle pennulle, joka on tottunut nukkumaan suurimman osan päivästä pentuesisarustensa kanssa. Tästä syystä koti on hyvä rauhoittaa pennun saapuessa.

Seuraavat asiat on hyvä ottaa huomioon:

1. Anna pennun tulla rauhalliseen kotiin. Ei vieraita heti ensimmäisenä päivänä, ei ihmisiä, jotka kaikki haluavat hukuttaa sen taputuksiin ja hyväilyihin.
2. Anna pennun tutkia rauhassa uutta kotiaan ja oppia tuntemaan uudet hajut.
3. Älä vie pentua heti ulos. Se tarvitsee aikaa oppiakseen tuntemaan ympäristönsä ja sulattaakseen kaiken uuden.
4. Älä rankaise pentua, jos se tekee lätäkön lattialle. Laita lattialle sanomalehtiä tai pentualustan, joille pentu voi tehdä tarpeensa.
5. Älä jätä pentua pitkäksi aikaa yksin. Se ei ole tottunut yksinäisyyteen. Kun pentu vaikuttaa väsyneeltä, voit jättää sen yksin vähäksi aikaa.
6. Järjestä pennulle makuupaikka, jossa se saa levätä, sillä pikkupentu väsyä kovin helposti, ja nukkuu paljon. Pidä paikka samana, älä siirtele sitä. Pennuista mieluinen paikka on suojaista. Muista, ettei pentua koskaan saa häiritä sen nukuessa tai ollessa makuupaikallaan. Opetä tämä myös lapsille.
7. Jos talossa on pieniä lapsia, valvo tarkoin, kun esittelet pennun lapsille. Älä puuhaile "liikaa" sen kanssa kun lapset ovat läsnä. Jos lapset tulevat mustasukkaisiksi, he voivat "kostaa" pennulle. Opetä heille, ettei pentua saa käsitellä kovakouraisesti jne.

ENSIMMÄINEN YÖ

Edellä oli puhetta siitä, ettei pentua saisi erottaa perheen muista jäsenistä. Yksin jääminen säikäyttää rohkeankin pennun, joka alkaa haukkua ja ulista. Tämä on pennun ainoa keino houkutella emo luokseen. Pentu on hyvin riippuvainen perheeltä saamasta turvasta, joten kohtelee sitä sen mukaisesti. Paras nukkumapaikka on jonkun perheenjäsenen läheisyydessä, jolloin pennulla on kuulo, haju ja tuntoyhteys tähän. Jos pentu on rauhaton, voi sille puhella ja ojentaa kätensä hyväilläkseen sitä. Jos pentu nukkuu ensimmäiset yöt jonkin perheenjäsenen huoneessa se ei merkitse sitä, että se nukkuu siellä lopun ikäänsä. Vanhempana koiran voi totuttaa nukkumaan jossakin muualla. Älä nosta pentua sänkyyn, siltä se voi hypätä tai pudota ja satuttaa itsensä, jos välttämättä haluat nukkua pennun vieressä voit nukkua lattialla. Esimerkiksi jos koiran oman paikan on tarkoitus olla olohuoneessa, voit nukkua patjalla vieressä. Joillekin pennuille riittää, että nukut esim. sohvalla samassa huoneessa.

Mikäli perheessä on vanhempi koira, voi pentu nukkua alkutotuttelun jälkeen laumatoverin kanssa. Muistettava huomioida, etteivät kaikki vanhemmat koirat heti miellä pentua lauman jäseneksi ja voivat kohdella tulokasta hyvinkin arvaamattomasti. Aluksi voi olla tarpeen käyttää pentuaitausta tai muuta rajaskeinoja, jotta vahinkoja ei pääse tapahtumaan. Tämä kuitenkin riippuu hyvin paljon vanhemman koiran luonteesta; jotkut hyväksyvät pennun hyvinkin nopeasti ja toisilla tämä voi kestää pitkäänkin. Voi olla tilanne, ettei vanhempi koira lainkaan hyväksy pentua, jolloin yhteiselosta voi muodostua varsin haastava.

PENNUN OPETTAMINEN SISÄSIISTIKSI

Pennut ovat sisällä ollessaan tehneet tarpeensa sanomalehtipaperille/pentualustalle. Tätä keinoa on hyvä vielä pitää yllä. Pitäkää siis sanomalehtiä määrättyssä paikassa, ja jos alussa sattuu erehdyksiä, niin keskeyttäkää pentu itse teossa (terävällä, ei normaalilla äänellä joku huudahdus, käsien yhteen läpsäytys tmvst), ja siirtäkää se paperille torumatta ja muistakaa kehua, kun juttu onnistuu.

Opetettaessa pentua sisäsiistiksi on huomattava seuraavat seikat:

1. Vie pentu aina heti ulos kun se on herännyt, kun se on syönyt ja mahdollisuuksien mukaan myös leikin/touhuilun jälkeen.
2. Älä ala leikkiä pennun kanssa ulkona ennen kuin se on tehnyt tarpeensa. (Voit toistaa jotain tiettyä kehotusta.)
3. Kehu ja kiitä pentua, kun se on tehnyt tarpeensa.
4. Vältä rankaisua. Vasta silloin on oikein vaatia pennulta siisteyttä, kun se on oivaltanut asian, ts. oppinut, että on oikein tehdä tarpeet pihalle.
5. Ulkoiluta pentua alussa samassa paikassa, joka mielellään on hiukan eristyksissä ja rauhallinen.
6. Tarkkaile pentua, opit nopeasti miltä se näyttää ennen tarpeiden tekoa ja voit viedä sen ulos tekemään tarpeensa.

Vaivannäkösi määrästä riippuen koirasi on sisäsiisti noin 3-6 kuukauden ikäisenä.

KOIRAN LUONTEEN KEHITYKSEN PÄÄKAUSIA

4-7 viikko

- leimautumiskausi
- oltava paljon ihmisen kanssa

8-12 viikko

- nopean oppimisen kausi
- opittava ihmisen eleet ja sanat

13-17 viikk

- arvojärjestyksen muovautumiskausi

5-6 kk

- lauman järjestäytymiskausi
- kaikki yhteistyö tuottaa koiralle suurta mielihyvää, pentu on auktoriteeteille altis

7-12 kk

- puberteetti-ikä: luonne ailahtelee, varsinkin uros uhoaa
- pentuun suhtauduttava asiallisesti ja ymmärtäen, kuitenkin määrätietoisesti
- KASVATETTAVA YHTEISKUNTAKELPOISEKSI
- rodulle ominaiset luonteenpiirteet tulevat selvemmiksi

MATOLÄÄKITYS

Pentusi on saanut matolääkitykset x3 kasvattajan luona (3vko, 5vko ja 7vko iässä), seuraava lääkitys tulisi antaa n.9vkon ikäisenä ja sitten seuraava on annettava n.1vko ennen rokotusta. Matolääkitys annetaan jatkossa tarpeen mukaan; jos koira syö ulkona epämääräisiä asioita on madotus hyvä tehdä puolivuositain. Hyviä ajankohtia ovat kevät ja syksy. Mikäli koira ei juurikaan ”altistu” matotartunnoille, ei madotuksen rutiininomaista rytmiä tarvitse pitää.

Madotuksen voi myöhemmin tehdä esim. kerran vuodessa ja ennen rokotuksia. Loistartunnan voi myös pyytää eläinlääkärinä toteamaan (ulostenäyte), mikäli ei varalta kuureja halua koiralle syöttää.

ROKOTUKSET

Pennun kanssa tulee käyttää maalaisjärkeä. Ei ole hyvä viedä paikoille, joilla liikkuu paljon muita koiria koirapuistoihin, koulutuskentälle ym. tartuntavaarojen vuoksi. Tuttujen rokotettujen koirien kanssa voi (ja olisi myös suositeltavaa sosiaalistamisen kannalta) tavata ennen rokotuksia ja pennun kanssa on hyvä myös liikkua erilaisissa paikoissa.

Seuraavat rokotukset:

8-12 viikon iässä nelosrokote

- penikkatauti
- tarttuva maksatulehdus
- parvorokotus
- kennelyskä

12-16 viikon iässä (3-4vkon kuluttua edellisistä) nelosrokote ja rabies (huom. ensimmäisen rabies-rokotteen voi antaa aikaisintaan 12vkon ikäiselle pennulle)

- penikkatauti
- tarttuva maksatulehdus
- parvorokotus
- kennelyskä
- raivotautirokotus

Aikaisintaan 6kk ja viimeistään 12kk ikäisenä kolmos- ja nelosrokotteen tehoste

- penikkatauti - jatkossa kolmen vuoden välein
- tarttuva maksatulehdus - jatkossa kolmen vuoden välein
- parvorokotus - jatkossa kolmen vuoden välein
- (- kennelyskä – voimassa vuoden kerrallaan – tehoste riippuen käytetystä valmisteesta)

Vuoden kuluttua tehoste

- kennelyskä – voimassa vuoden kerrallaan

Kolmen (3) vuoden kuluttua nelosrokote ja rabies tehosteet

- penikkatauti - jatkossa kolmen vuoden välein
- tarttuva maksatulehdus - jatkossa kolmen vuoden välein
- parvorokotus - jatkossa kolmen vuoden välein

- kennelyskä – voimassa vuoden kerrallaan
- raivotautirokotus - jatkossa kolmen vuoden välein

Huom: Rokotteiden voimassaolopäivät eri rokotteiden osalta löytyvät rokotuskortista; eläinlääkärisi merkitsee päivämäärät kortille rokotuksen yhteydessä.

HUOM! Rokotusmääräykset saattavat muuttua tautitilanteen mukaan. Voimassa olevat määräykset selviävät eläinlääkäriltä tai Suomen Kennelliitosta.

PENNUN RUOKINTA

Luista nautan potka- tai sääriluu on sopivaa työtä hampaille. Linnun ja sianluut ovat vaarallisia, koska niistä irtoaa teräviä siruja. Luut eivät silti ole mitään ruokaa vaan ajankulua varsinkin hampaiden vaihtumisen aikaan. Ajankuluksi sopivat myös porkkana tai nahkaiset puruluut. "Oikeat" luut voi kiehauttaa ennen kuin niitä pennulle tarjotaan, seuraa myös, ettei pennun vatsa mene kuralle.

Varsinaisia koiranruokia on paljon erilaisia ja oikean löytäminen usein vaikeaa. Jotkut suosivat tehdasruokia toiset tekevät itse, pääasia on kuitenkin, että pentu saa tarvitsemansa "rakennus palikat" oikeissa suhteissa ei liikaa ei liian vähän. Jos valitset tehdas valmisteen niin kannattaa kysellä kauppiailta ruuasta he usein neuvovat mielellään. Penturuokia on monellakin valmistajalla ja kuten tiedämme useinkaan se halvin ei ole se paras. Pentu vaiheessa KANNATTAA kiinnittää huomiota koiran ruokavalioon, koska usein luusto ym. ongelmat voisivat olla lievempiä ellei kokonaan poissa täysipainoisella ruokinnalla. Isojen rotujen pentu ja junior ruokaa kannattaa suosia kasvuiässä, suosittelemme käyttämään sellaisia nappuloita, joissa on nivelten hyvinvointia tukevia ainesosia. Pääsääntönä voidaan pitää myös, ettei ruokaa vaihdeta suoraan toisesta toiseen vaan siirrytään asteittain, jolloin pennun vatsa ehtii tottua muutokseen eikä mene kuralle.

Ruoan suhteen jokainen koira on yksilö. Kaikki ei sovi kaikille. Tarkkaile koirasi vatsan toimintaa, siitä huomaat, onko ruokinta ollut sopivaa. Jos esiintyy ripulia, selvitä sen syy välittömästi, sillä se on varsinkin pennulle vaarallista. Paras "lääke" ripuliin on yhden tai kahden päivän paasto, jolloin annetaan vain raikasta vettä sekä vähän riisiä. Jos epäilet kuivamuonan aiheuttavan pennulle ripulia, tai pentu kieltäytyy jatkuvasti syömästä kuivamuonaa, ota yhteyttä kasvattajaan. On hyvin mahdollista (kylläkin epätodennäköistä), että pennulla ei ensimmäisinä päivinä luonanne ole ruokahalua.

Jos koira ei syö ruokaansa, poistetaan kuppi 10-15 minuutin kuluttua sen saatavilta, ja tarjotaan vasta seuraavana ruoka-aikana.

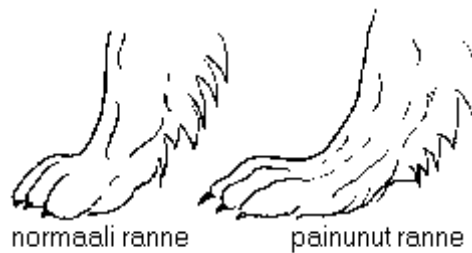
Pentu on pienestä pitäen totutettava siihen, että sen ruokakuppiin ja luuhun saa koskea: ota pennulta ruokakuppi tai luu käteesi, anna se sille HETI takaisin ja kehu sitä. Opetta pentu luovuttamaan suussaan olevat tavarat! Tämä ei ole mikään leikki ja on täysin tarpeetonta tehdä pennulle epävarmuutta poistamalla kuppia vähän väliä. Idea on se, että voit ottaa kupin tai suusta vaarallisia tavaroita tarvittaessa ja koira ei saa osoittaa aggressiivista käyttäytymistä. Muutoin pennun pitää saada syödä ruokansa rauhassa, etään itsekkään nälkäisenä ilostu, jos ruoka viedään pois, kun olet juuri haukannut ensimmäisen palan. Voit myös aika-ajoin antaa pennun syödä ruokansa siten, että istut lattialla ja pidät ruokakuppia sylissäsi tai edessäsi lattialla.

Ruokakupit ja vesikuppi on aina pidettävä puhtaana. Raikasta ja puhdasta vettä pitää aina olla saatavilla. Sijoita vesikuppi vakiopaikkaan esim. pyyhkeen päälle tai pesuhuoneeseen, sillä vettä voi roiskua juodessa lattialle.

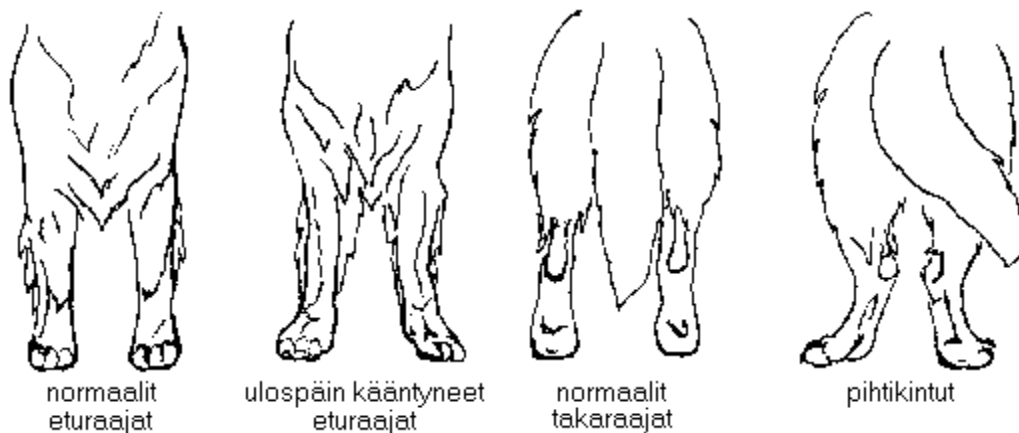
Ruokakuppia varten kannattaa hankkia säädettävä teline, jonka korkeutta voit säätää pentusi kasvaessa. Kynnärien rasisus jää tällöin kasvuvaiheessa pienemmäksi kuin koiran "kumartuessa" syömään ruokansa lattialla olevasta kupista. (MUKANA PENTUPAKETISSA!)

HUOM!

Luuston kehityshäiriötä valitettavasti esiintyy usein. Siksi on tärkeää seurata pennun raajojen kehittymistä. Usein ensimmäisenä oireena kehityshäiriöstä alkavat eturaajojen ranteen painua. Myös hyvin suuret "kasvupatit" saattavat olla merkinä häiriöstä.

Pahempia muutoksia ovat jo eturaajojen kääntyminen ulospäin ja takaraajojen meneminen pihtiin.

Jos huomaat pentusi raajoissa muutoksia, ota yhteys pentusi kasvattajaan heti. Hän neuvoo sinua edelleen. Tärkeintä on, että koirasi saadaan heti alkuvaiheessa hoitoon.

LELUT

Pennulla pitää olla omat (ikiomat, ei lastenne lainaksi) leikkikalut. Vältä sellaisia kumi- tai nahkaesineitä - puhumattakaan muovista - joista se saa irti palasia. Liian pienet tavarat koira voi niellä ja tukehtua niihin. Sopivia leikkikaluja ovat esimerkiksi tarpeeksi iso solmuton nahkaluu, tarpeeksi iso umpikuminen pallo, lateksilelu sekä solmussa oleva vanha pyyhe, farkun lahkeet, sukat ja toisinaan tyhjät wc-paperi rullat antavat suuren ilon, ja paljon siivottavaa.

Lelujen valinnassa on hyvä huomioida koiran koko; mitään pikkuleluja ei kannata hankkia! Olen joskus todennut, että auton vanhat kesärenkaat on olleet parhaita leluja (toki aikuiselle koiralle, ei missään nimessä pennulle).

PENTU JA LAPSET

Pennusta ei saa koskaan tulla leikkikalua lapsille. Se on perheenjäsen ja sellaisena sitä myös kohdellaan.

Kun pentu tulee uuteen kotiinsa, pienet lapset eivät ainakaan alussa saisi jäädä sen kanssa yksin. Aikuisen on aina oltava läsnä neuvomassa, miten pennun kanssa seurustellaan rauhallisesti ja maltillisesti. Pentu ei saa riehua lasten kanssa, sillä se jatkaa samalla menetelmällä kasvaessaan eikä ymmärrä voimiensa rajuutta.

Pienet lapset eivät saisi nostaa pentua syliinsä (terävät hampaat ja arvaamattomat liikkeet). Pennun kanssa leikitään mieluiten lattiatasolla, jossa myös sylissä pitely on turvallisempaa.

Lapsen ei pitäisi mennä yksin ulos pennun tai aikuisen koiran kanssa, sillä hän ei pysty hallitsemaan mahdollisia tilanteita liikenteessä, toisten koirien lähestyessä jne. Viimekädessä SINÄ olet vastuussa molemmista.

LIIKUNTA JA ULKOILU

Pennun annetaan säädellä liikuntatarpeensa esim. pihalla leikkimällä. Sen annetaan leikkiä ja peuhata silloin, kun se itse haluaa. Pentu tarvitsee paljon unta vielä päivälläkin, joten sen on annettava olla rauhassa. **Nukkuvaa koiraa ei saa häiritä!**

Ulkona pentu saa olla mahdollisimman paljon, edellyttäen että ilma on kuivaa. Kosteus, tuuli ja pakkas ovat pikkupennulle vaarallisia, sillä heppoinen pentukarva ei suojaa kosteudelta ja kylmyydeltä. Pentu voi helposti vilustua, jos sen esim. annetaan maata ulkona. Aikuisellakin koiralla on oltava hyvin eristetty makuualusta, jos se on talvella päivällä ulkona. Koirasi todennäköisesti tarvitsee suojavaatetusta talvella, varsinkin kovemmillä pakkasilla. Toisaalta kova helle ja suora auringonpaiste voivat aiheuttaa lämpöhalvauksen.

Kurakelillä pestään koiran jalat ja vatsanalusta sekä kuivataan ne hyvin. Pennun vatsa ja tassut kuivataan, jos ne ovat kastuneet märässä ruohossa. Pentu voidaan totuttaa myös hiustenkuivaajaan, mikäli haluaa. Lyhytkarvaisen rodun turkki ei yleensä vaadi pyyhekuivausta kummempaa.

Lattia, jolla pentu liikkuu, ei saa olla liukas ja kynnet on pidettävä lyhyinä. Liukas jää ei ole sopiva ulkoilupaikka. Rappusissa kulkeminen ei ole terveellistä pennulle, vaikka se pitääkin varovasti opettaa siihen. Luuston ja lihaksiston kehittyminen vie aikaa.

Kun pentu on täyttänyt 6 kuukautta, voidaan sen kanssa varovasti aloittaa lenkkeily vähitellen matkaa lisäten.

Pentu pitää totuttaa kaulapantaan ja talutushihnaan heti pienestä pitäen kotipihassa. Koira ei saisi vetää talutushihnassa kulkiessaan. => Pentua voi olla helpompi ja turvallisempi alkuvaiheessa taluttaa valjailla.

Uiminen on erittäin hyvää liikuntaa. Koira totutetaan veteen leikkien, ei pakolla. Keväisin ja syksyisin on varottava heikkoja jäitä. Uinnin jälkeen on muistettava kuivata korvat. Uinti teettää myös enemmän turkinhoitoa. Ihottumia saattaa tulla helpommin turkin jäädessä kosteaksi, joten ihon kuntoa on syytä tarkkailla. Merivedessä uimisen jälkeen olisi hyvä huuhdella makealla vedellä.

Alle kaksivuotiasta ei saa käyttää vetokoirana. Totuttelu valjaisiin ja esim. tyhjään pulkkaan voidaan aloittaa aiemmin mikäli haluat koiraa vetämiseen totuttaa. Samoin on pyöräilyn laita, älä pyöräilytä koiraa ennen 2 vuoden ikää.

TURKINHOITO

Turkinhoitoa aloitetaan pennusta. Pentua voi harjailla päivittäin, jotta se tottuisi siihen. Pentu ei saa karata harjaushetkestä - te päätätte koska lopetetaan. Ainakin kerran viikossa käydään iho huolellisesti läpi. Älä käytä liian kovia otteita ja liian kovaa harjaa/kampaa.

Corsoilla on lyhyt turkki ja vähän aluskarvaa, joten iho on likellä ja harjaamiseen tulisikin käyttää pehmeitä harjoja (esim. kumisuka). Rottweilerin karva on pääsääntöisesti hieman pidempi ja aluskarva on yleensä hyvä ja vaatii hieman enempi harjausta karvanlähtöaikaan.

Koira pestään, kun se on likainen (1-2 krt/vuodessa). Pesussa käytetään haaleaa vettä ja koirien shampoota. On varottava, ettei vettä ja pesuainetta mene korviin tai silmiin. Shampoo on huuhdeltava huolellisesti pois. Korvat kuivataan heti pesun jälkeen, älä kuitenkaan työnnä mitään korvakäytävään; kuivaa vain näkyvät osat. Pentu on hyvä totuttaa suihkutteluun jo heti alkuunsa; helpottaa myöhempiä varsinaisia pesukertoja.

KORVAT, SILMÄT, TASSUT, KYNNET JA HAMPAAT

Korvat tarkastetaan silloin tällöin. Jos ne ovat puhdistuksen tarpeessa, niin korvan näkyvät osat puhdistetaan kostealla vanulla. Puhtaita korvia ei tarvitse putsata eikä korvakäytävään saa työntää vanupuikkoa tms. Korvatulehdusta poteva koira raapii korviaan jatkuvasti ja ravistelee päätänsä. Korvat ovat punoittavat ja kuumeisen tuntuiset. Niistä voi valua ruskeaa pahanhajuista eritettä. Korvatulehdus on aina eläinlääkäriin hoidettava.

Terveet silmät eivät pahemmin vuoda eivätkä punoita. Silmänurkkaan kertyvä erite poistetaan puhtaalla vanulla.

Tassut pitää hoitaa. Kurakelillä ne huuhdotaan vedellä ja kuivataan myös tiesuolan takia. Varpaiden välit ja tassun pohjan karvat pidetään lyhyenä. Varsinkin talvella voi anturoita rasvata esim. vedettömällä vaseliinilla. Vaseliinin käyttö ennen ulkoilua vähentää myös jääpaakkujen muodostumista. Tarkastakaa säännöllisesti varpaiden välit. Jos ne punoittavat, voi niihin laittaa talkkia (apteekista).

Pennun maitohampaat alkavat lähteä noin 3-4 kuukauden iässä. Luut ja kova leipä auttavat. Jos hampaat eivät tahdo irrota, on ne syytä vetää pois, jotta pysyvät hampaat eivät kasvaisi virheellisiin asentoihin. TARKKAILKAA!

Kynnet leikataan kerran viikossa. Millinkin poistaminen on tärkeää. Kun kynsi on leikattu, voi sen reunat hioa esim. kynsiviilalla - kynnet eivät lohkeile. Jos kynsien leikkaamisesta ei säännöllisesti huolehdita, ydinosa kasvaa pitemmäksi ja sitten on vaikeaa pitää kynnet lyhyinä. Pentu on jo tottunut kynsienleikkuuseen kasvattajan luona; huolehdithan että kynsien leikkaus sujuu jatkossakin ”rutiinilla”. Älkää antako periksi, jos pentu rimpuilee; kynnet on leikattava! Kun ”operaatio” on ohi palkitse pentu esim. namipalalla.

